

Dosarul nr. 2rac-231/22
2-20054287-01-2rac-23092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Ojoga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 21 mai 2020 Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, prin care a solicitat repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a invocat că la 17 martie 2014, în baza art. 263 alin. (4), art. 265 și art. 293 alin. (4), alin. (5) din Codul contravențional a fost pornită procedura contravențională privind pretinsele acțiuni delictive ale factorilor de decizie a cartodromului - proprietatea privată a Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”, exprimate prin desfășurarea unei activități de întreprinzător fără licență, cu folosirea în activitatea sa a carturilor.

Prin încheierea din 19 martie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis autorizarea efectuării percheziției la/în edificiile și terenul cartodromului din str. Ghidighici, nr. 3/3, mun. Chișinău întru depistarea și ridicarea carturilor în lipsa documentelor confirmative referitor la origine și proveniență, documentelor și

înscrisurilor cu privire la vânzările efectuate și venitul obținut din activitatea de întreprinzător desfășurată, alte valori, față de care există temeieri a presupune că au servit la săvârșirea contravenției, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenționale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției.

În urma percheziției din 20 martie 2014 la cartodromul ce aparține Fundației Republicane pentru Copii „Speranța” din mun. Chișinău, str. Ghidighici, nr. 3/3 au fost ridicate carturile cu nr. 1, 2, 3, 5 și 9, registrul mașinii de casă și control DP-50P, un notebook de model aspire one, adapter s/n F13061205055416 și mai multe acte.

Prin ordonanța din 08 aprilie 2014, aceste bunuri au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și au fost transmise spre păstrare IP Buiucani, str. Calea Ieșilor, nr. 12.

Prin decizia din 09 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost casată încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 martie 2014 și s-a respins demersul procurorului de autorizare a percheziției în edificiile și terenul cartodromului din str. Ghidighici, nr. 3/3, mun. Chișinău, ca neîntemeiat.

Pentru a casa încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 martie 2014, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, din materialele prezentate nu se constată intentarea de către agentul constator a contravențiilor prevăzute la art. 263, 265 și 293¹ din Codul contravențional și nici materiale ce ar confirma presupusa bănuială că s-au a omis astfel de acțiuni, în afara unei înștiințări anonime la serviciul 902 și a unui raport al Ofițerului de investigații al SIFE al IP Buiucani Dumitru Vleju. În cazul existenței unui litigiu în legătură cu lotul de teren pe care este amplasat cartodromul fundației și oficiul, având în vedere lipsa unor informații temeinice privind comiterea unor acțiuni ilegale de către factorii de decizie ai Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”, colegiul penal a considerat întemeiate afirmațiile recurentului că, acțiunile date se efectuează de către organele de control pentru a înceta activitatea acestei organizații.

Ca urmare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a înaintat IP Buiucani mai multe demersuri de restituire a bunurilor, ridicate prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 martie 2014, însă, deși actul judecătoresc, prin care aceste bunuri au fost ridicate a fost casat integral, bunurile nu au fost restituite Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”, acestea ulterior au fost recunoscute corpuri delictive în cauza penală nr. 2014038087 intentată împotriva lui Oleg Dolinga, președintele Fundației Republicane pentru Copii „Speranța” care a fost soluționată definitiv prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 decembrie 2018 și decizia Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2019.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2019 procesul-penal în privința lui Oleg Dolinga pe art. 241 alin. (1) lit. c) și lit. f) din Codul penal a fost încetat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, iar Oleg Dolinga a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (4) din Codul contravențional și a fost încetat procesul contravențional din motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională.

Prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală, bunurile Fundației Republicane pentru Copii „Speranța” au fost sechestrate și ridicate la 19 martie 2014 și restituite în anul 2019, după emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2019, fiindu-i cauzat reclamantei un prejudiciu în sumă de 360 000 lei, ce este format din 60 000 lei (mărimea medie a venitului ratat de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”) x 6 ani.

Reclamanta a solicitat încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 360 000 lei cu titlu de prejudiciu cauzat ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii, exprimate intenționat contrar legii prin confiscarea ilegală a bunurilor și încasarea cheltuielilor de judecată suportate la depunerea și examinarea acțiunii.

Prin hotărârea din 28 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 90, 95-100)

Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, în termen, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 28 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 124, 125-132)

În susținerea concluziei sale instanța de apel a reținut că Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a invocat temei de admitere a acțiunii faptul că bunurile ridicate în anul 2014 au fost restituite doar în anul 2019, în urma deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2019, prin care s-a dispus restituirea bunurilor ridicate, iar întru probarea venitului ratat, Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a prezentat dările de seamă prezentate organului fiscal în anul 2012 și 2013, din care rezultă că a obținut venit din vânzarea mărfurilor, produselor în sumă de 79 145 lei și respectiv în sumă de 61 565 lei și a solicitat încasarea unei sume medii în mărime de 60 000 lei pentru fiecare an, în care bunurile au fost ridicate.

Totodată instanța de apel a notat că, dările de seamă prezentate pentru anii 2012 și 2013 nu sunt relevante speței, or, nu este posibil de a concluziona că aceste venituri au fost obținute de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, și anume, din serviciile de arendare a carturilor care au fost ridicate de organul de urmărire penală, nefiind specificat genul de activitate din care au rezultat aceste venituri. Mai mult, Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” nu a prezentat probe căte carturi deținea în total la momentul ridicării bunurilor de către organul de urmărire penală și că ridicarea acestora a condus la încetarea activității firmei pentru anii 2014-2019. Prin urmare, instanța de fond just a statuat că Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” nu a prezentat probe despre evidența veniturilor în perioada anilor 2014-2019 sau că activitatea sa a încetat ca urmare a ridicării carturilor și celorlalte bunuri de către organul de urmărire penală, iar reclamanta/apelantă nu a probat legătura de cauzalitate dintre acțiunile organului de urmărire penală, a

instanței de judecată și survenirea prejudiciului prin ratarea unui venit ca urmare a ridicării bunurilor de către organul de urmărire penală.

La data de 29 august 2022 Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârilor din 28 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată. (f.d. 135-137)

În motivarea recursului reprezentantul recurenteii a invocat că instanțele ierarhic inferioare la examinarea acțiunii au interpretat eronat legea, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce urmau a fi stabilite la examinarea litigiului, iar în concesiunea actelor judecătorești sunt incerte și contradictorii.

În contradicție cu standardele procedurale recunoscute, instanța de apel a soluționat litigiul în apel fără să furnizeze răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre, ori în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție (cauza Hori Balani vs Spania, an. 1994).

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, care are calitatea procesuală de reclamantă și este îndreptățită să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 iunie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa avocatului Nicolae Leșan, care reprezintă interesele Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”, prin poștă electronică la 08 septembrie 2022. (f.d. 133)

Recursul, declarat la 29 august 2022 de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, este în termen.

La data de 23 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat participanților copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs.

La 12 octombrie 2022 Procuratura Generală a Republicii Moldova, a depus referință, solicitând a respinge recursul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas